

عنوان مقاله:

سبک و تزیین معماری بناهای دوره تیموریان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 16، شماره 37 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احسان رسولی - گروه معماری، واحد امارات، دانشگاه آزاد اسلامی، دبی، امارات متحده عربی

ایرج اعتصام - گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهرداد متین - گروه معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی ایران حاصل تداوم طبیعی معماری در دوره‌های مختلف تاریخی است. از این‌رو، شناخت و مطالعه تاریخ معماری می‌تواند راهگشای ما در شناخت معماری دوره‌ی اسلامی و جنبه‌های مختلف آن باشد. اواخر قرن هشتم هجری قمری، آشفتگی‌های سیاسی ایران، زمینه را برای حمله تیمور گورکانی به این کشور فراهم کرد. تیموریان، پس از تصرف ایران بیش از یک قرن، یعنی تا زمان ظهور صفویه بر این کشور حکم راندند. تیمور، پس از ویران کردن بناها و قتل‌عام نمودن مردم شهرها، به ساختن بناهای باشکوه رغبت نشان داد. جانشینان او نیز این روش را پی‌گرفتند. بر اثر این کارها، هنرهای گوناگون، به‌ویژه هنر معماری رونق یافت. این پژوهش با روش تاریخی-توصیفی و مطالعه‌ی کتابخانه‌ای انجام شده است. یافته‌های پژوهش نیز نشان می‌دهد که در دوره‌ی تیموریان، بناهای باشکوهی به‌ویژه در خراسان کنونی ساخته شد که از شاهکارهای معماری ایران به شمار می‌روند. اگرچه، روش معماری در دوره تیموریان ریشه در معماری دوره‌های پیشین چون آل مظفر دارد، اما در این دوره، معماری از نظر عظمت و غنای تزئینات به شکوفایی کم‌سابقه‌ای دست یافت که آن را می‌توان در بناهایی چون مدرسه‌ی غیاثیه خرگرد، مدرسه دودر، مسجد گوهرشاد و بی بی خانوم مشاهده کرد. هدف‌های پژوهش: بررسی سبک هنر معماری و رونق آن در دوره تیموریان. بررسی عناصر تزیینی ایرانی و نشان دادن غنای آن در هنر معماری دوره تیموریان. سوالات پژوهش: 1. مشخصه‌ی اصلی معماری عهد تیموری که آثار این دوره را از سایر بناها متمایز می‌سازد، چیست؟ 2. سبک و ویژگی معماری تیموری در چه بناهایی قابل مشاهده است؟

کلمات کلیدی:

معماری، سبک و تزیین، خراسان، تیموریان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133964>

